

[Gréte Mølbak Frederiksen.]

der har helårsarbejde. Men her er man gået den modsatte vej, og det kan i hvert tilfælde jeg ikke rigtigt se logikken i. Når $\frac{5}{8}$ -læreren, altså helårslæreren, efter sit 5. år får 6 480 kr., får $\frac{5}{8}$ -læreren 3 787 kr., d. v. s. at han får adskilligt mindre end de $\frac{5}{8}$, han burde have, nemlig 4 050 kr. Regner man lønnen sammenlagt for de to lærerkategorier, vil der efter 20 års forløb for $\frac{5}{8}$ -læreren være mistet 7 200 kr.; det er det, han har fået mindre end helårslæreren i forhold til den tid, han har arbejdet. Bedre stiller det sig ikke med alderstillæggene, for her får helårslæreren et løntillæg hvert 5. år, medens $\frac{5}{8}$ -læreren kun får et hvert 8. år; og når man lægger det sammen, som de får i alderstillæg gennem 20 år, viser det sig, at helårslæreren har fået 18 000 kr., medens $\frac{5}{8}$ -læreren kun har fået 6 000 kr. Det vil sige, at han har kun oppebåret $\frac{1}{3}$ og ikke $\frac{5}{8}$ i forhold til den andens alderstillæg. Når man nu tager i betragtning, at skolerne er nødt til at have disse sæsonarbejdere, som jeg fortsat vil kalde dem, synes det at være en noget unormal aflønning i forhold til, hvad der ellers er praksis for arbejdere, der kun har delvis arbejde.

Det må også anses for urimeligt, at forstandernes anciennitet ikke beregnes ens for dem, der er trådt til før 1946, og dem, der er trådt til efter 1946. De forstandere, der er gamle i tjenesten, stilles her ringere end de nye, og det synes hverken rimeligt eller retfærdigt.

Da mit parti mener, at der er grund til en tilbundsående drøftelse af selve lovforslaget og dets paragraffer, vil vi meget gerne have forslaget henvist til et udvalg.

Krup: Ved behandlingen af dette lovforslag og de revisionsbestemmelser, der omtales her, synes jeg, der er grund til at hæfte sig en lille smule, eller jeg kan måske endda sige, i betydelig grad ved den henvendelse, der er kommet til undervisningsministeriet fra Foreningen for højskoler og landbrugsskoler. Ligesom det er blevet udtalt af den foregående ærede ordfører, vil også jeg mene, at denne henvendelse er af så indgribende art, at der kunne være grund til at henvise lovforslaget til behandling i et udvalg, så at man der kan drøfte disse ting.

Lad mig på mit partis vegne fremsætte nogle enkelte bemærkninger om de forskellige ting, som forekommer i denne henvendelse fra Foreningen for højskoler og landbrugsskoler. Først omtales det under punkt 1 i denne henvendelse, at vedligeholdelses-

udgifterne for skolebygninger er steget meget, hvorfor man mener, det vil være rimeligt, at der fra statens side bliver stillet et større beløb til rådighed herfor på finansloven. Jeg er fuldstændig enig med Foreningen for højskoler og landbrugsskoler heri. Når man ved noget om, hvilke summer der bliver stillet til rådighed for bygninger og, skal vi sige, bekvemmeligheder for opdragelsesanstalter, børnehjem og den slags institutioner, som dog — for ikke at sige det for stærkt — tager sigte på den ungdom, der er kommet ud af sporet — det er beløb, som vi allesammen gerne og med glæde bevilger, fordi vi mener, det er nødvendigt —, skulle der her i det høje ting være så meget større grund til at bevilge et beløb til at hjælpe og støtte den ungdom, der gerne vil følge det rette spor, og derfor håber jeg også, at der til sin tid kunne blive enighed om, at man støtter den henvendelse, der er kommet, så at beløbet til vedligeholdelse af skolebygninger kan blive noget forhøjet udover den halve procent, som det høje ministerium har foreslået. 120 000 kr. er jo i virkeligheden et overordentligt beskedent beløb. Når det skal fordeles på alle landets højskoler og landbrugsskoler, kan der ikke blive ret meget til hver, og når man ved, hvor kolossalt et spring der har været i udgifterne til vedligeholdelse, forstår man, at højskolerne gerne vil have dette beløb dog noget forhøjet. Det vil jeg altså anbefale allerede nu og vil gerne tage til orde for det under udvalgsbehandlingen.

Derimod vil jeg være lidt betænkelig ved at støtte punkt 2 i henvendelsen fra foreningen. Jeg mener, at tidspunktet ikke er inde til at bygge nye skoler eller til at foretage omfattende og kostbare ombygninger af de bestående skoler.

Under punkt 3 fremsættes ønske om, at undervisningsministeriet får dispensationshjemmel til at give anerkendelse til skoler, som har et lavere elevantal end det, der er forudsat i loven. Jeg forstår godt, at det kan have betydning for enkelte specielle skoler, men jeg må dog alligevel tilråde stor forsigtighed her, for når elevantallet i en skole går ned, skyldes det næsten altid, at lederen eller de kræfter, han har til at hjælpe sig med skolens drift, lærerne, ikke rigtigt forstår deres opgave, og jeg kan ikke se nogen grund til at holde en skole kunstigt oppe, når den i virkeligheden ingen eksistensberettigelse har.

Under punkt 4 ønskes der anerkendelse af kursus på 3 måneder også om vinteren. Jeg giver den ærede ordfører for socialdemokratiet (Date) ret, når han siger, at en sådan